

2000
Mrs

Ääri

Emadepäev Mammutilaps Karjakoer ja Kassilood ja taevas korterikoer **Trikimeister**

ISSN 0134-2266

14. mai- EMADEPÄEV

Sellel leheküljel kirjutavad Ravila Lasteaed-Algkooli lapsed.

TORE PÄEV

Emadepäev on tore päev. Kõik isad ja lapsed viivad emadele lilli. See päev on kuidagi eriline päev. Siis on kõik lapsed, isad, emad, vanaemad ja vanaisad õnnelikud. Kõigil on hea meel. See on aasta üks suurtest sündmustest. Selline asi sünnib vaid kord aastas ja siis kingivad ka lapsed headele õpetajatele lilli. See on tänu selle eest, et õpetaja teda hästi õpetas. Aga mõned ei kingi. Need, kes ei kingi, on raudselt istuma jäänud või halba teinud.

Tõnis Krosmann IV kl

MINU EMA

Minu ema on väga hea ja mina olen teinud vea. Kõik kommid ära sõin ja limonaadi peale jõin. Nüüd on kõhuvalu kole, ema tuleb appi kohe. Üldse minuga ei riidle ta, vaid hoopis rohtu saan ma.

Mati Nael III kl

Illustreerinud VIIVE NOOR

KÕIK LILLED TEMALE

On tore minu ema ja igatpidi kena. Tema abile võib loota, ükskõik mis raskus ees mind ootab. Ette tuleb tülisid meil ikka, aga need ei ole pikad. Kui võimalik oleks see, siis kõik lilled ma kingiksin temale.

Ave Samsonova IV kl

EMA SÜLLE

Minu emake on hea, kõike jagab ta ja teab. Muinasjuttu mulle loeb, laps siis ema sülle poeb

Merilin-Ingrid Münter II kl

MINU EMA

Emale võin kurta oma muret ma, tema mulle oma muret ka. Emale teen pika pai, mulle maitseb tema tehtud sai.

Anu Nael II kl

OTT ARDER

Mis leiab aset 1x6?

KINDLA PEALE
ÜKS KORD KUUS
ON VANAL OTS
JA ALGAB UUS.

MAIST SAAB JUUNI,
JUULIST AUGUST.
SÜDAÖÖL JA SEINAKELLA
KAHETEISTKÜMNENDAST
PAUGUST.

OLEKS JANTLIK
SEE, EHEE!
OLEKS JANTLIK
SEE, UHUU!
KUI MEIL KESTAKS
LÄBI AASTA
VAID ÜKSAINUKENE
KUUUUUU!

KUID KUID AASTAS
ON KAKSTEIST.
NII ISEEND
KUI TEINETEIST
PÜÜDKEM ÕIGE
HELLALT HOIDA,
TARKUST EI TEA
MUUD MA LEIDA.

KUUST ÕITI,
PÄEVAL PÄIKESEST
RÕÖMU TUNNE JA HULLA!
AJA MURE VÄLJA,
ET SISSE RÕÖM TEAKS TULLA!

RÕÖM PILGUST HELLAST SÜNNIB,
LEMMELÄIKESEST.
KÕIK, MIS TÄNA JUBA SUUR
ALGUSE SAI VÄIKESEST.

AIVAR POHLAK

Riina tegi riisisuppi

RIINA TEGI RIISISUPPI, PANI SISSE ROSINAID,
ROSINAID JA RIISITERI, TOSINAID JA TOSINAID.
ROSINAD JA RIISITERAD KÕIK SAID KOKKU POTI SEES,
SIIS KUI PIIM, MIS TOODUD EILE, JUBA PLIIDIL VAIKSELT KEES.

PIIMA RIINA EILE ÕHTUL NAABRITÄDI LEHMALT TÕI,
PIIM SEE TEKKIS LEHMAS, KUI TA SUVE LÄBI ROHTU SÕI.
ELU SEE ON KEERULINE, KUI NII AINA MÕTELDA,
PALJU LIHTSAM PALJAJALU PIIMA TOOMA TÕTELDA.

IRA LEMBER

Õitekuu

ÕUNAPUU SAI ÕITEVAHU,
IME SÜNDIS ÜLEÕÖ.
PÄIKE KÕRGEL MUIGAS RAHUS,
SEE JU TEMA KÄTETÕÖ.

PUUDEL HIIREKÕRVAD KIKKIS,
KEEGI KUSKIL LAULU LÕI.
JA KES PEENRA PEALE TIKKIS,
MITU IMEKAUNIST ÕIT?

LINNULAUL NÜÜD ÜHA PAISUS,
KUTSUS KAASA LAULMA SUU.
HOIDIS KÕIKI OMA KAISUS,
SOE JA SULNIS ÕITEKUU.

MILVI PANGA

Kuldnokale

KULLASEST NOKAST EKS PEABKI
KOSTMA KULDNE TRILLER,
ARVAD JA SEEPÄRAST SEADKI,
HOOLEGA LUGUSID MILLEST
KUULAJAL SUUREL JA VÄIKSEL
MIDAGI VÄRAHTAB SEES:
JÄLLE VÕITNUD ON PÄIKE!
TÕTT RÄAGID, TÕSINE MEES.

JUHANI PÜTTSEPP

VIIS KOHTUMIST MAIS

Lehekuu möödub alati kiiremini kui keegi oodata oskab. Maikuus toimuvad looduses kogu aeg suured sündmused. Et neist aimu saaks, tuleb linnalastel harjumuspärasest mürisevast ja tahmasest ümbrusest matkata pisut eemale, maalastel aga lihtsalt tarekesest välja astuda.

VÄIKESED TUULELOHED

Tehke näpp suus märjaks ja tõstke kõrgele üles. Kui näpul hakkab pisut külm, siis puhub tuul, siis tasub tuulelohesid lennutada. Kõige mõnusamad väikesed tuulelohed on äranärtsinud võilillenutid. Tõmba kopsud õhku täis ja puhu kõvasti oma võilillenutile. Terve laotus on täis väikesi tuulelohesid, õnnelikke võililleseemneid, kellel sa lennata aitased.

OJAHETKED

Oja kaldal olles võta saabas ja sokk jalast ning pista varvas vette. Siis võta jälle veest välja ja pane ruttu sokk-saabas jalga tagasi, et sa ära ei külmetaks. Nüüd võid veidi pritsida kaldapajusid ja kuulata, kas nad kiljuvad.

ROHU KASVAMISE HÄÄL

On täiesti võimalik, et rohi teeb kasvades häält. See on väga õrn ja peen heli. Inimesed seda üldiselt ei kuule. Sellegipoolest võite proovida: suunake üks kõrv käe abil rohu poole. Rohu kasvamisehääle kuulamine on väga peen tegevus.

NURMENUKURISTSED

Mais õitsevad nurmenukud. Külastage ümberkaudseid nurmenukutaimi. Pange kõikidele nurmenukkudele nimi. Uurige iga päev mitu õit on Annelil, kas mõni hulkuv lehm pole Joonatani ära söönud ja kuidas läheb Maarikal mesilastega.

PISIKESTE TERETAMINE

Kui maa on kevadvihmades pehmeks ja soojaks uhutud, heitke nõnda kõhuli rohtu, et ristikuleht ninaotsa puudutab. Rohust madalamal näete sipelgaid, ämblikke ja pisikesi nimetuid. Pange tähele, kui sihikindlalt ja lootusrikkalt nad kulgevad. Teretage kõiki ja soovige jõudu!

Illustreerinud PRIIT REA

MAMMUTILAPS JA TAEVAS

AINO PERVIK

Mammutilaps hulkus mööda kevadist hallikaspruuni lagendikku. Kevadine oli lagendik seepärast, et sealt oli jää ja lumi päikese käes ära sulanud. Kaugemal laiusid aga tohutud jääväljad, kus valitses igavene talv. Sinna ei tulnud kevad mitte iial. Oli jääaeg.

Päike paistis ja taevas oli sinine. Mammutilapse meel oli rõõmus. Mammutilapsele meeldis, et pime aeg oli möödas. Ka sinine taevas meeldis mammutilapsele hirmsasti. Ta oli tüdinud lõputult valgest jääst ja tumedast taevast.

Mammutilaps traavis, lont püsti ja silmad taeva poole. Ta ei jõudnud taevast ära vaadata, nii ilus oli see tema meelest.

Mammutilaps muudkui hüples oma suurtel karvastel jalgadel. Kuid äkki polnudki ta jala ees enam tasane maa, vaid hoopis kivine nõgu. Mammutilaps kukkus kõhuli nõkku.

Mammutilaps löi pea

valusasti vastu kivi ära. Tal oli lausa niisugune tunne, et pea lendas kildudeks. Aga kui ta londiga järele katsus, sai ta aru, et pea on täiesti terve.

Ja siis nägi ta enda ees maas killukest taevast. Siis hoopis taevast läks puruks, mõtles ta kurvalt. Taevast kukkus alla ja killud on maas laiali.

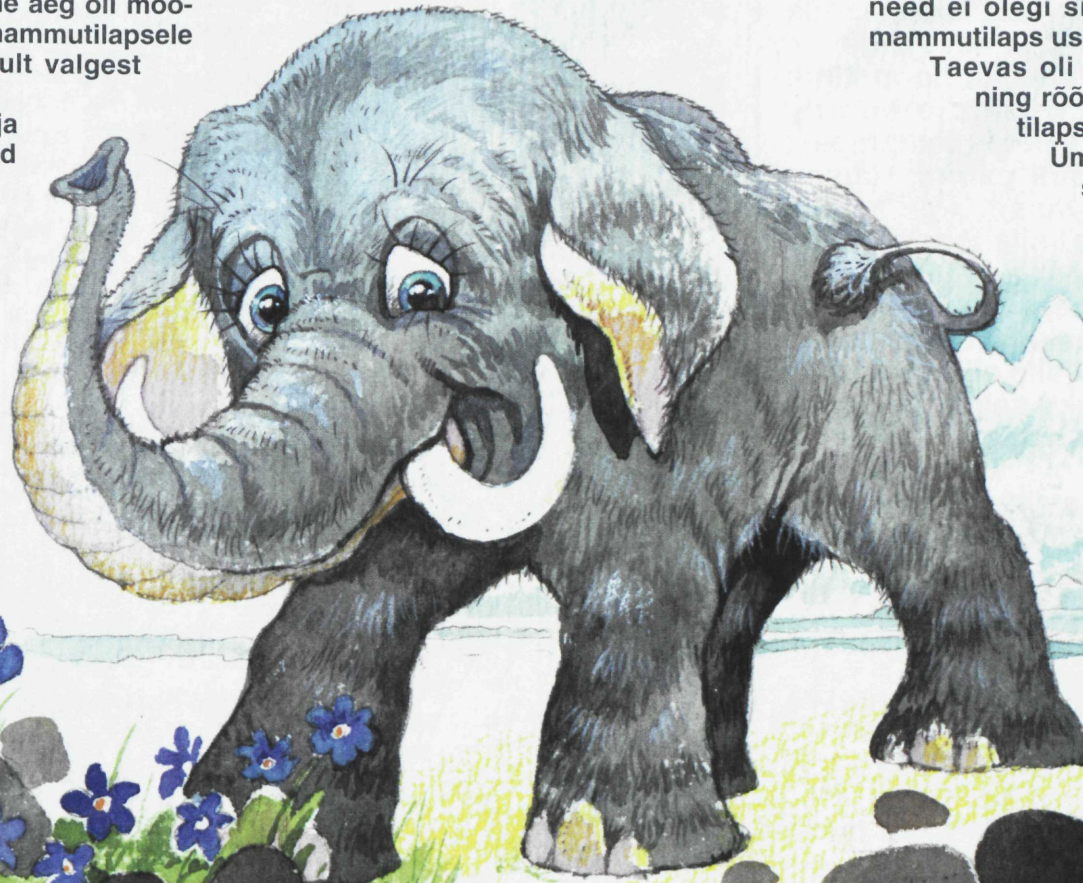
Mammutilaps ei julgenud üles vaadata, sest ta ei tahtnud näha, kuidas taevast enam ei ole. Kuidas sinise taeva asemel on tühi pime auk. Mismoodi elu ilma taevata edasi läheb, seda ei osanud ta kujutledagi.

Mammutilapse pilk rändas mööda maad. Igal pool kivide vahel sirasid tillukesed sinised killud. Aga need kasvasid kõik varre otsas. Kas need ei olegi siis taevakillud, mõtles ta. Ja mammutilaps usaldas üles vaadata.

Taevast oli üleni alles ja sinas värskelt ning rõõmsalt ja päike naeris mammutilapse ehmatus üle.

Ümberringi kasvasid ju väikesed sinised lilled! Nii pisikesed, et püsti seistes tohutusuur mammutilaps polnud neid märganudki.

Mammutilapse süda läks kergeks ja rõõmsaks. Lilled meeldisid talle väga.

Teame isegi

KOREA RAHVAJUTT

Elasid kord mees ja naine. Muidu olid nad kenad inimesed, ainult üks viga oli neil küljes – nad ei tahtnud kunagi teiste juttu lõpuni kuulata, ikka pidid nad enne vahele hüüdma:

"Teame isegi!"

Juhtus sedasi, et ühel päeval tuli nende juurde üks võõras mees, kes müüs neile toreda öökuue.

"Kui selga tõmmata ja kuuel üks nööp kinni panna, siis tõuseb kuue kandja kümne meetri kõrgusele õhku," seletas kaupmees.

"Kui kuue kaks nööpi kinni panna, tõuseb kuue kandja poolde taevasse. Aga kui ka kolmas nööp kinni panna, siis lendab kuue kandja otse taevasse välja."

"Teame isegi!" hüüdsid mees ja naine kaupmehe jutule vahele ega lasknud tal ära seletada seda, kuidas taevast jälle alla saab.

Mees tõmbas öökuue kähku selga, pani kõik kolm nööpi kinni ja lendaski taevasse.

Naine all, nina taeva poole, vahtis meest imestunud pilgul ja hüüdis aina uhkelt:

"Vaadake, te vaadake ometi! Minu mees lendas taevasse!"

Nõnda ta kilkas ja jooksis küla vahel ringi ega märganudki, kuidas oli jõudnud kuristiku servale.

Naine kukkus kuristiku põhjas volavatesse voogudesse. Ja jäigi sinna.

Aga mees jäi taevasse, sest ta ei osanud sealt alla tulla.

Räägitakse, et mehest saanud kotkas taeva alla, aga naisest kala jõkke.

Lastele jutustanud ANDRES JAAKSOO

HA-HA-HA!

Õpetaja on just lastele rääkinud kuulsatest leiutajatest. Lõpetuseks ta küsib:

"Mida teie tahaksite leiutada, lapsed?"

Vasja: "Mina leiutaksin sihukese automaadi, et vajutad nupule, ja otsemaid on kõik koolitööd tehtud."

"Oled sina alles üks laiskvorst," imestab õpetaja. "Aga sina, Vanja, mis sina välja mõtleksid?"

"Mina mõtleksin välja seadme, mis nupulevajatamise ära teeb."

"Sidorov," annab õpetaja ülesande. "Määra kindlaks, kus põhi, kus lõuna."

"Kus põhi on, ei tea. Aga lõuna on täpselt tahvli juures."

"Miks sa nii arvad?" imestab õpetaja.

"Kui ma tahvli juurde tulen, hakkab mul alati palav."

"Räägi, Dima, kas sind täna matemaatikas küsiti?"

"Kuidas siis, issi, neli korda."

"Ja hinded?"

"Kui kord veel küsitakse, tuleb kokku "5"."

Eestis ilmuv venekeelne lasteajakiri MALÕS (VÄIKEMEES) on sageli tõlkinud ja avaldanud TÄHEKESES ilmunud jutukesi. Seekord trükitab TÄHEKE valiku venekeelses lasteajakirjas ilmunud naljadest.

"Petka, miks sa tunni ajal õuna sööd?"

"Vahetundi on selleks kahju kulutada."

Isa jutustab Mitjakesele unejuttu. Tunni aja pärast pistab ema pea ukse vahelt sisse.

"Kas jäi magama?"

"Jah, emme."

Õpetaja loeb Petrovi kodukirjandit. "Kuule, Petrov, mulle paistab, et väga sinu õe käekirja moodi."

"Täitsa võimalik. Ma kirjutasin tema pastakaga."

"Jura, kas sa oled kunagi rähni näinud?"

"Muidugi. Kodus televiisoris."

"Aga metsas?"

"Me ei võta kunagi televiisorit metsa kaasa."

Kes meist pole vanaema soojas süles mõnulenud, vanniroosad kintsud paljad. Memm küsib: "Mida me sinuga õige teeme?" Ja sa sosistad: "Kuts läks karja..." Vanaema võtab su jalakesed pihku. "Kuts läks karja linta-lonta, linta-lonta..." käivad jalavändad justkui vastutahtsi. Ja siis: "Kuts tuli karjast koju vinta-võnta, vinta-võnta-võnt!" Su jalad käivad kiiresti-kiiresti, naer rõkkab üle toa.

Armi oli karjakoer Mahu vanaisa talus. Nimi just see, mis talle sobis: üks ta karja või metslooma jälgi ajades, vahel küla-koertega pureldes pisut armiliseks sai. Kasvas ühele armile kärn, tuli juba teine juurde, mida lakkudes ravitseda. Maakoera apteek asub tema keele peal.

Feliks oli Mahu toakoerake. Kui Feliksit õue viidi, sõitis ta liftiga alla. Feliks käis linnas jalutusrihmaga, mis käepidemest välja jookseb. Pikkust viis meetrit, ei tolligi enam. Feliksi elus oli kõik vastupidiselt Armile. Feliks tõttas õue vinta-vänta, vinta-vänta-võnt! Feliks oleks tahtnud trepist ülepeakaela alla tormata, aga Mahu ei viitsinud temaga trenni teha. Sa kujuta vaid, iga päev paar korda kaheteistkümnendalt korruselt! Kojugi tuli Feliks vastupidiselt Armile: ikka linta-lonta, linta-lonta...Vahel kasvasid jalad justkui pargimuru külge. Mahu tõreles, et ta liigub nagu aegluubis. Feliks nuuskis ka seal, kus midagi nuuskida ei olnud, tühja õllepurki või Kinderi-pakki. Lifti jõudnud, vajutas Mahu nupule ja lift suristas nad taas pilve piirile. "Pilve piiril" on ilus väljend, aga Feliksile seal üldse ei meeldinud. Aknast paistsid vaid antennid ja pannid. Kui Mahu oli koolis, tinises rõdul nukker tuuleharf. Linnatornid olid puudel Feliksil ammu peas: Oleviste, Niguliste, Pikk Hermann ja Telemast. Telemast oli nagu küpsetusvardasse torgatud lihapall. Siin ei olnud lõhnu ega hääli, kõigel lasus kosmiline vaikus ja igavus. Vaid kuu vaatas pakaseõöl Feliksile silma, hakka või uluma. Aga pererahvas ju magab...

KALJU SAABER

Karjakoer ja korterikoer

Suvel said Armi ja Feliks taas kokku. Feliks oleks nagu koerte paradiisi sattunud. Sireene ja bensiinivingu vanaisa talus ei olnud, küll aga loomi, liblikaid, salapäraseid lõhnu ja hääli. Siga lõhnas sea kombel, lammas higise villa järele, kass kassi moodi, kukk kana kombel. Armi kutsus linnasõbra juba kaste ajal karja, aga mis seal salata, Feliks kartis lehma. Lehmad olid suured nagu saurused, teravad sarved nagu Mahu viikingikiivriil. Lehmad olid relvastatud.

Armi sõi seda, mis pererahvas, Feliksile osteti poest koeratoitu.

"Neid kuivikuid võib vaid suure nälja ajal järada," urises Armi elutargalt. "Töömeest see ei toida, lahja supikont on ka etem."

Mahu nägi, kui õnnelik Feliks siiski maal on.

"Teate, ühel aastal võiks Armi olla linnakoeraks ja Feliks maakoeraks. Siis jälle vastupidi," tegi ta õhinal ettepaneku.

Aga vanaisa arvas, et karjakoerast Armist ei saa

iial linnakoera, kes liftiga koju sõidab ja toasüles käib. Ja ema-isa arvasid, et Feliksist ei saa jälle karjakoera, sest ta on nii nääpsuke ja pelgab paaniliselt lehma nagu ema ise. Nii jäigi kõik vanaviisi.

...Kui sa istud pärast vanni jälle memme soojas süles, pehme saunalina ümber ja mängid "Kuts läks karja", siis mõtle Armi ja Feliksi peale. Nüüd saad seda mängida kord Armi, kord Feliksi moodi.

Paistab, et karjakoer Armi armastab vanaisa kodutalu, aga Feliks, kes peab konutama päevad läbi üksinda pilve piiril asuvas korteris, ei armastagi oma ilusat kodu. Sellest hoolimata, et tal on sõbraks tubli poiss Mahu. Imelik, eks ole? Ja kurb ka. Sest öeldakse: ega lapsed ja koerad palju üksteisest erinegi. Nagu Feliks, tahab ka Mahu suvel maale saada. Tuleb välja, et koerte ja laste paradiis on üks.

Illustreerinud TIINA REINSALU

Urmeli Joost 10 a
Kõik 9-12 a poisid ja tüdrukud!
Ma kogun loomapiltidega
taskukalendreid, armastan uju-
mist ja jalgrattasõitu.
Lemmikloom on hobune, lem-
mikbändid Spice Girls ja
Backstreet Boys.
Soovin ka su pilti, kui sul on.
Address: 41701 Ida-Virumaa,
Voka, Tiigi 11-4.

Kailli Käärid 11 a
Sooviksin kirjasõpra. Kirjutada
võiksid 9-12 a tüdrukud ja
poisid.
Mu lemmikajaviide on ujumine
ja lemmikloomadeks koer ja
kass.
Mu lemmikbändid on Smilers ja
Backstreet Boys.
Kena oleks ümbrikust ka pilti
leida.
Address: 41701 Ida-Virumaa,
Voka, Männiku 3-21.

Tiina Tanner 10 a
Sooviksin 9-10 a kirjasõpra.
Huvid: ujumine, uisutamine ja
meisterdamine. Kogun kleepse,
postkaarte ja udukaid.
Address: 10620 Tallinn, Kaarna
50.

Maris Metsoja 13 a
Vastan kõigile. Mulle meeldib
muusika, kogun kleepse ja
marke.
Address: 12917 Tallinn,
Mustamäe tee 102-13.

Aet Möllits 9 a
Soovin kirjasõbraks 9-10 a
tüdrukut.
Huvid: laulmine, kirjutamine,
arvuti.
Kui mulle kirjutad, pane pilt
ümbrikku.
Address: 86801 Pärnu mk Tori
sjk Selja.

Natali kassijutud

9 aastane Natali on vene laps. Kodus räägib ta vene keelt. Et ta aga Eestis elab, tahab ta osata ka eesti keelt. Eesti lastest mängusõbrad, osavõtt eesti-keelsetest lasteringidest, TÄHEKESE ja eestikeelsete raamatute lugemine – nii see keeleõppimine käib. Nüüd suudab Natali koguni eesti keeles jutukesi kirjutada. Lausa ime, et ta muusikakooli, tantsuringi, nahkehistööringi ja aeroobika kõrval veel selleks aega leiab!

KASSID KINGIKS

Sünnipäeval toodi mulle kass kingiks. See oli väga ilus kuldse kililipsuga kass. Ma olin rõõmus ja hakkasin temaga mängima. Siis sain veel ühe kingi, suure kunstliblikaga karbi. Hakkasin seda liblikat vaatama. Äkki kostis karbist näu, näu, näu. Seal oli veel üks kass. Ma imestasin ja hakkasin naerma. Mu külalised naersid ka. Ja siis tuli isa, käes suur korv. Korvis oli ilus karvane kass, kellel kelluke kaelas. Ema ütles: "Issand jumal, meil on nüüd terve loomaaed!" Kõik hakkasid naerma. Ja nüüd me elame kõik koos. Mina armastan väga oma kasse ja kirjutan nendest jutukesi.

KUIDAS LÄHEB?

Elas kord suur-suur kiisu. Tema juurde tuli kassipoeg ja hakkas rääkima: "Kuidas läheb?" Sinna tuli suur inimene, kampsun seljas. Kampsuni peal oli kass. Väike kiisu ütles: "Tere, kuidas sul läheb?" Suur kass imestas: "Kellega sa räägid?" Väike kassike vastas: "Siin on ju kass!" "See on lihtsalt pilt!" "Ahaa," ütles rumal kassipoeg. "Tere, pilt!"

KIISU JÄLJED

Ükskord otsustas ema teha pannkooke. Kui need valmis olid, pani ema koogid lauale. Siis tahtis ema neile hapukoort peale panna, aga tass oli tühi. Ja laual kiisu hapukoored jäljed.

KAELAKELLUKE

Elas kord suur valge kass Ritši, kellel oli poeg Silver. Silver oli väike ega tundnud elu. Ta imestas väga, kui ükskord ema tal lubas üksi poodi minna. Õues oli väga huvitav. Linnud lendasid, koerad ja kassid jooksid. Äkki istus suur karvane liblikas Silveri ninale. "Oh ime!" mõtles Silver ja pani silmad kinni. Ta seisis kaua. Liblikas kõdistas nina. "Äkki liblikas jäi magama," mõtles Silver. Ta pani liblika endale taskusse ja läks edasi. Kaunis kollane kass tuli vastu. "Mis su nimi on?" küsis Silver. Kollase kassi nimi oli Vilja. "Lähme koos poodi," ütles Silver. "Ma ei ole kunagi poes käinud, ma kardan üksi minna." Pood oli suur. Seal oli nii palju igasugu-seid asju, et Silver ja Vilja imestasid. Vilja tahtis endale ilusa sinise lindiga kaelakellukese osta, aga tal polnud

raha. "Ma lähen õue ja hakkam kaotatud rahasid otsima," ütles ta ja jooksis kauplusest välja. Silver läks õue teda otsima. Lõpuks nägi ta Viljat. Vilja kõndis ja vaatas maha. Käpas oli tal viis senti. "Sul viis senti käes, miks sa nii kurb oled?" küsis Silver. "Mul on muhud peas, sellepärast." "Aga miks sul muhud peas on?" "Sellepärast, et vaatasin kogu aeg maha ega näinud puud." "Oh sa vaeseke," ütles Silver ja tegi talle pai. "Lähme helistame minu emale ja küsime, kas ma tohin osta kaelakellukese. Kui ema lubab, siis kingin selle sulle." Nad kallistasid ja läksid helistama. Ema lubas ja Vilja saigi endale kaelakellukese. Ta kannab seda kogu aeg.

PELGULINNA GÜMNAASIUMI LASTE KASSILOOD

MIKU

Kunagi oli meil helepruun siiami kass Miku. Miku armastas päeval nukuvankris magada. Mul oli üks nukk, kes hakkas karjuma ja nutma, kui talle kõhu peale vajutati. Ühel päeval ronis Miku jälle nukuvankrisse ja seadis end magama.

Saara Mildeberg 8 a.

Järsku pistis Miku kisama ja hüppas vankrist maha. Üksisilmi jäi ta seda jõllitama. Teate, mis oli juhtunud? See nukk, kes oskas nutta ja karjuda, oli juhtumisi vankris. Kui Miku talle kõhu peale vajus, hakkas nukk karjuma ja nutma. Sellest saadik ei läinud Miku enam nukuvankri lähedalegi.

Üks huvitav lugu on Mikuga veel juhtunud. Meil oli ka koer Nässu. Kui Nässu pojad sai, ei hoolinud ta neist eriti. Miku (isane kass!) võttis nad siis oma

hoole alla. Ta puhastas neid iga päev ja lubas endaga mängida. Kui kutsikad ära viidi, otsis Miku neid mööda maja taga. Kui ta aru sai, et Nässu poegi enam ei ole, istus ta päevade viisi seal, kus pojad olid maganud, ja näugus igatsevalt. Miku elas kaheksa ja poole aastaseks. Praeguseks on ta kahjuks surnud.

Liisi Voolaid

MEIE PERE SÖBER

Meil on maal kollane kass Kiti. Ta hakkas meile käima naabermajast. Ta jahtis meie maja ümbruses hiiri. Algul oli ta arglik, hiljem aga sai meie pere suureks sõbraks. Alati, kui maale sõidame, tuleb Kiti meid kohe tervitama.

Kass Kiti saab alati aru, mis talle öeldakse. Ükskord pani ema talle suppi väikese kausi sisse. Kiti sõi selle ära ja küsis "mjäu" tehes juurde. "Võiksid ikka vahel hiiri ka püüda," ütles ema kassile.

Mõne aja pärast tuli Kiti rotiga. Ta ei hakanud seda süüa vaid pani söögikaussi.

Markku Reinvee

KOLUMBUS KRISOSTOMOS

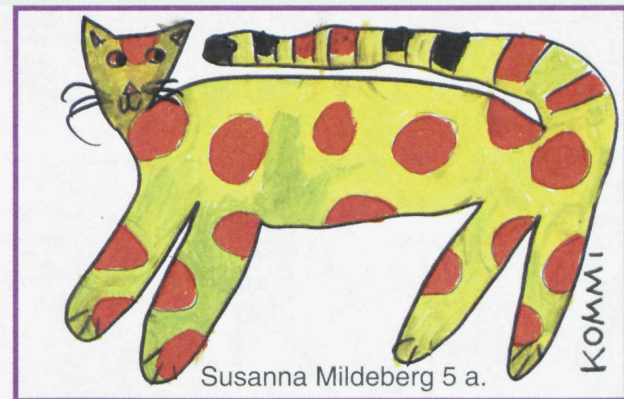
Minu vanaemal on pruun kass Kolumbus Krisostomos, hüdnimega Krissu.

Krissu on kuuekuine. Ta magab alati kraanikaussis. Aga hommikuti tuleb voodisse ja naksab nina või kõrva.

Päeval, kui Krissu on kraanikaussis, püüab ta kápaga veetilku. Kui teda päeval paitama minna, siis algul ta lubab seda, aga varsti hammustab kätt.

Vahel, kui tal on mängutuju, hüppab ta toaskõndijale jalga kinni. Mul on vanaema juures üks suur kass, mida ta armastab lakkuda. Enne ta magama ei jää, kui on seda lakkuda saanud.

Kädi Kiisküla

ÄRNI

Kord suvel märkasin meie maja õuel väikest pappkasti, milles istus pisike armas kassipoeg. Kiisu näugus haledasti. Viisin ta tuppa ja pakkusin vorstitükikesi ja piima, kuid kassipoeg ei söönud. Pistin näpu piima sisse ja torkasin talle nina juurde. Uskumatu, kassipoeg limpsis näppu! Ma mõistsin, et ta on veel liiga väike, et ise piima lakkuda. Võtsin siis kapist oma kunagise lutipudeli ja toitsin teda sellest, kuni tal kõht täis sai.

Kui ema õhtul koju tuli, siis ta algul pahandas, aga kui nägi, et kassipoeg on nii armas, lubas ta väikesekese meile jätta.

Ka väikevend oli kassipojast vaimustatud. "Ärni, Ärni!" kilkas ta. Nii saigi kassipoja nimeks Ärni.

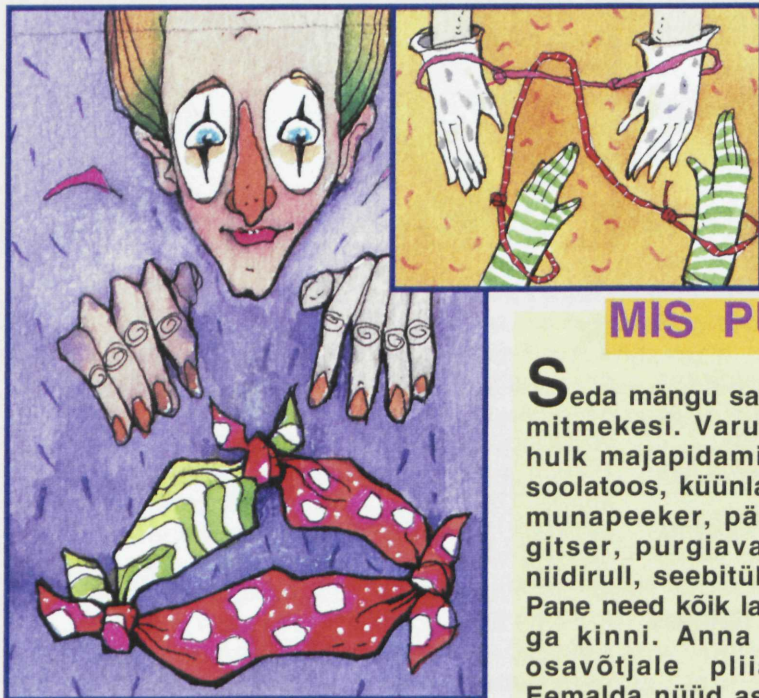
Umbes aasta pärast oli Ärnist sirgunud ilus süsimust kassike valge täpiga sabaotsal. Kord kui ma elutoas pilti maalisin, hüüdis väikevend Ärnit. Ärni jooksis kutse peale elutuppa ja hüppas niisuguse hooga lauale, et valge sabatutike guaššvärvist läbi käis ja punaseks muutus. Me püüdsime värvi maha pesta, aga saba jäi ikkagi tükiks ajaks punakarvaliseks.

Suvel võtsime Ärni maale kaasa, et ta saaks seal palju joosta ja lõbutseada. Aga lõbutsemisest tuli pahandus. Ärni mängis ema hõbesõrmusega, kuni ta selle alla neelas.

Emä püüdis sõrmust igati tagasi saada. Ta uuris isegi Ärni väljaheiteid. Kuid mida polnud, seda polnud.

Marion Mars

OLE ISE TRIKIMEISTER

KANGEKAELNE KOLMIK

Palu emalt kaks sarnast ja üks teistvärvi taskurätik. Seo nad nii viisi kokku, et sarnased on kõrvuti ja teistvärvi rätik lõpus. Ja nüüd ülesanne: Kuidas panna üksik taskurätik ilma sõlmi avamata kahe sarnase taskurätiku vahele?

Lahendus: Seo vabad otsad kokku, nii et moodustub sõõr.

MIS PUUDUB ?

Seda mängu saab mängida õige mitmekesi. Varu ema abiga hea hulk majapidamiseseid nagu soolatoos, küünlajalg, teelusikas, munapeeker, pähklitangid, korgitser, purgiavaja, sinepituub, niidirull, seebitükk, tikutoos jne. Pane need kõik lauale ja kata lina-ga kinni. Anna igale mängust osavõtjale pliats ja paber. Eemalda nüüd asju varjav lina ja lase kõigil mängijatel mõne sekundi vältel vaadata, mis seal on. Edasi saada kõik peale ühe mängi- ja toast välja.

Nüüd lase tuppajäänud mängijal mingi ese kõrvaldada ja kutsu teised sisse. Nad peavad üles kirjutama, mis nende arvates on laualt puudu.

Järgmiseks jääb uus mängija mingit eset eemaldama ja kõik kordub. Kui kõik mängijad on olnud tuppajääjateks, kontrollitakse nende kirjanekute õigsust. Sina mängu-juhina oled ju üles märkinud, mis-sugused esemed olid eemaldatud. Võitjaks tuleb teadagi see, kes on kõige vähem eksinud.

SEOTUD KAED

Selle triki tarvis läheb sul tarvis abilist ja kahte umbes 80 sm pikkust nõõrijuppi. Ühe nõõri otsad seo lõdvalt sõbra randmete ümber. Pane nüüd teine nõõr üle esimese ja seo selle otsad lõdvalt oma randmete ümber. Nüüd oled sõbraga ühendatud. Kes oskab teid vabastada ilma nõõri lahti sõlmimata? Kui su külalised hätta jäävad, näita, kuidas see käib.

Lahendus: Lükka sõbra nõõrist aas oma "käevõru" alt läbi ja venita aas nii suureks, et saad selle üle oma käe libistada.

TIKK JÄLLE TERVE

Võta taskurätik, millel on sobivalt lai palistus. Pista tuletikk selle vahele. Nüüd oled trikiks valmis. Näita oma publikule teist tuletikku ja paki see taskurätiku sisse. Murra nüüd palistuse vahel olev tikk katki. Kõik kuulevad praksa-tust ja arvavad, et sa murdsid katki tiku, mida olid just neile näidanud. Võta taskurätik lahti ja näita, et tikk on jälle terve.

Joonistanud
Piret Mildeberg

Ann Muutra 13 a
Ootab kirju nii poistelt kui tüdrukutelt.
Huvid: markide ja koomiksité kogumine, ujumine.
Address: Harju mk Keila, Pae 10-63.

Kristi Klopeti 9 a
Sooviksin kirjasõpru vanuses 8-12 a. Lisa foto, mille võin tagastada.
Huvid: laulmine, kleepekaté kogumine, iluvõimlemine, klaver.
Address: 13512 Tallinn, Õismäe tee 58-41.

Vilja Palm 9 a
Ootab kirju 8-10 a tüdrukutelt ja poistelt. Foto garanteerib vastuse aga ei pea olema.
Huvid: joonistamine, lugemine ja tikkimine.
Address: 46202 Väike-Maarja, Tare 21.

Kristin Tamberg 7 a
Soovin leida kirjasõbraks 7-8 a tüdrukut.
Mulle meeldib lugeda, kleepse koguda ja laulda.
Address: 50110 Tartu, Aardla 20.

Eva Branten 9a
Soovin leida kirjasõpra vanuses 8-11 a.
Mulle meeldib klaverit mängida ja Barbiedega mängida.
Mu lemmikbänd on Spice Girls.
Address: 13513 Tallinn, Õismäe tee 134-7.

Hendrik-Ulvar Peets 10 a
Sooviksin väga kirjasõpra. Ootab kirju 8-9 a tüdrukutelt.
Huvid: suusatrenn, jooksmine, rahvastepall, kleepsud ja postrid.
Address: 41701 Ida-Virumaa, Toila, Konju k.

Konnakotkad

Taevas kõrgel-kõrgel pilvemürakate vahel on kaks pisikest täppi. Jälgin neid juba mitu tundi. Tegu on väike-konnakotkastega. Mõne aja tiirutavad nad rahulikult, siis aga hakkavad kukerpallitama, kuni viimaks kukutavad endid suletud tiivul mitmesaja meetri võrra alla.

Metsa kohal langevari siiski avaneb. See tähendab: tiivad lüüakse laiali ja võimas linnupaar laskub rahulikult metsa. Nende kõitev lennutrall taevavallas sai otsa.

Ei ole ükski maailma lennuk nii osav õhuvalla valitseja kui kotkas. Seda mõistad siis, kui oma silmaga näed kotka lendu. Näe, näe, juba starditakse uuesti.

Paari võimsa tiivalöögiga saadakse tuul tiibadesse ja edasine kõrgusevõtmine käib liikumatuil tiivul. Kotkad oskavad väga osavalt leida ja kasutada tõusvaid õhuvoolusid. Taoline oskus aitab säästa jõuvarusid, mis on eriti oluline pikal rännuteel.

Kusagilt on välja ilmunud kolm hallvarest. Ilmselt ei meeldi neile võimsa paari lend. Naljakas on neid binoklis võrrelda. Vares pole ju väike lind, aga konnakotka vastu ta ei saa. Küllap kotkad tajuvad seda isegi. Tülitajatest välja tegemata tõusevad nad ülespoole, kuni muutuvad taas kaheks pisikeseks täpiks keset hiigelpilvi ja taevasina.

Peagi kukutavad nad endid veelgi vingemate viraapide ja viguritega uuesti alla. Nad justkui tunnevad suurt lõbu oma vägitegudest taeva all, üritades teineteist üle trumbata. Aga kaua nad niiviisi seal ülal möllata ei saa, sest all, keset heinamaid asuvas vanas jõeäärses kuusikus on konnakotka kodu. Pesa on suure kuuse otsas ja selles kükitab üks näljane valgeis udusulis kotkapõnn. Emalind hakkab pesas toimetama, isa laskub heinamaale hiirt või konna jahtima.

Enne, kui kotkalaps tuule tiibadesse saab, kulub palju toitu.

OLEV MERIVEE tekst ja fotod

ANNIKA JOONISTAB

PIRET MILDEBERG

Väike Annika joonistab. Värvipliiatsid on uued, ilusad pikad ja hästi teravad. Ema Heli on need just poest toonud.

Praksti! jääb päikese tegemine pooleli. Annika jõud on kollase pliiatsi südamikust üle käinud. Ah, pole midagi! Nüüd võib rohelisega rohtu teha ja kena sinisega pilvi joonistada.

Praksti! Praksti! jäävad ka muruvaip ja väike sinine pilv pooleli. Annika suunurgad vajuvad alla.

Karbis on veel punane, pruun ja must pliiats. Kuid ei lähe kuigi palju aega, kui ka punane pliiats teeb praksti! Kärbseseen peab jääma pooliku kübaraga. Pilt on nii poolik, et paneb väikese joonistaja tasakesi tihkuma.

Neli katkist pliiatsit peos, läheb Annika ema Heli juurde.

"Katki, katki," kurdab õnetu hääleke ja väike käsi paneb nutu põhjuse lauale.

"Pole viga," lohutab ema Heli. "Võtame terava noa ja teeme nad jälle terveks."

Veidi aja pärast on Annikal pilt valmis. Ta pidi küll veel mitu korda ema juures köögis käima pliiatseid terveks tegemas, aga nüüd paistab päike rõõmsalt kolmele kärbseseenele, roheline rohule ja kahele sinisele pilvele. Annika on tööga rahul ning läheb õue uurima, mida pruuni ja musta pliiatsiga joonistada.

Pots! kostab trepilt kukkumismütsatus. Annika marsib tuppa, sõrm püsti: "Katki, katki!"

Ema vaatab väikest punase kriipsuga sõrme. Tütar on kukkudes kätt kriimustanud.

Aga nüüd leiab Annika ise abi. Veel kuivamata pisarad rõõmsal näol, tatsab ta kööki. Sahtlis veidi kolistamist, ja väike tüdruk tuleb suure kööginoaga:

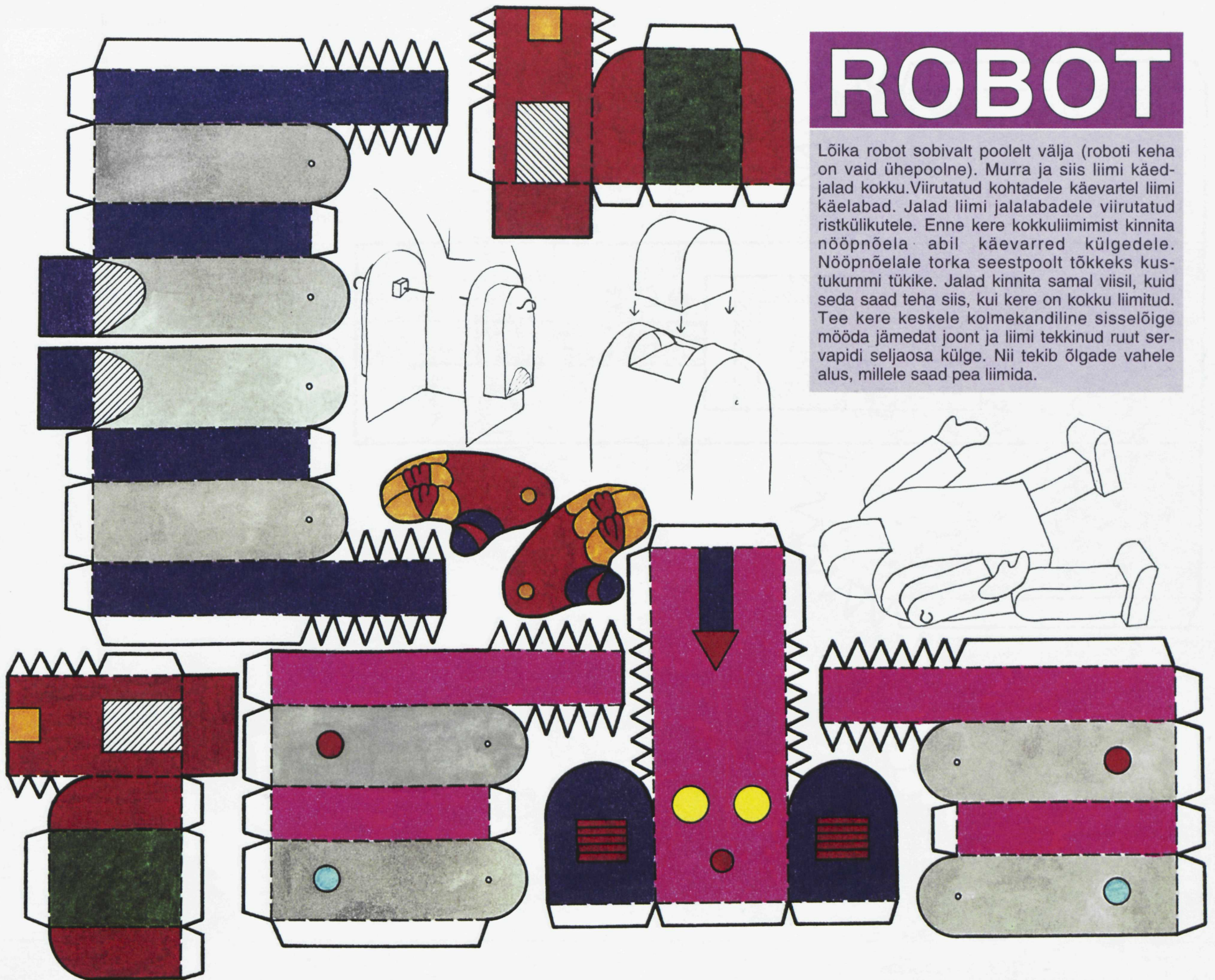
"Teeme terveks!"

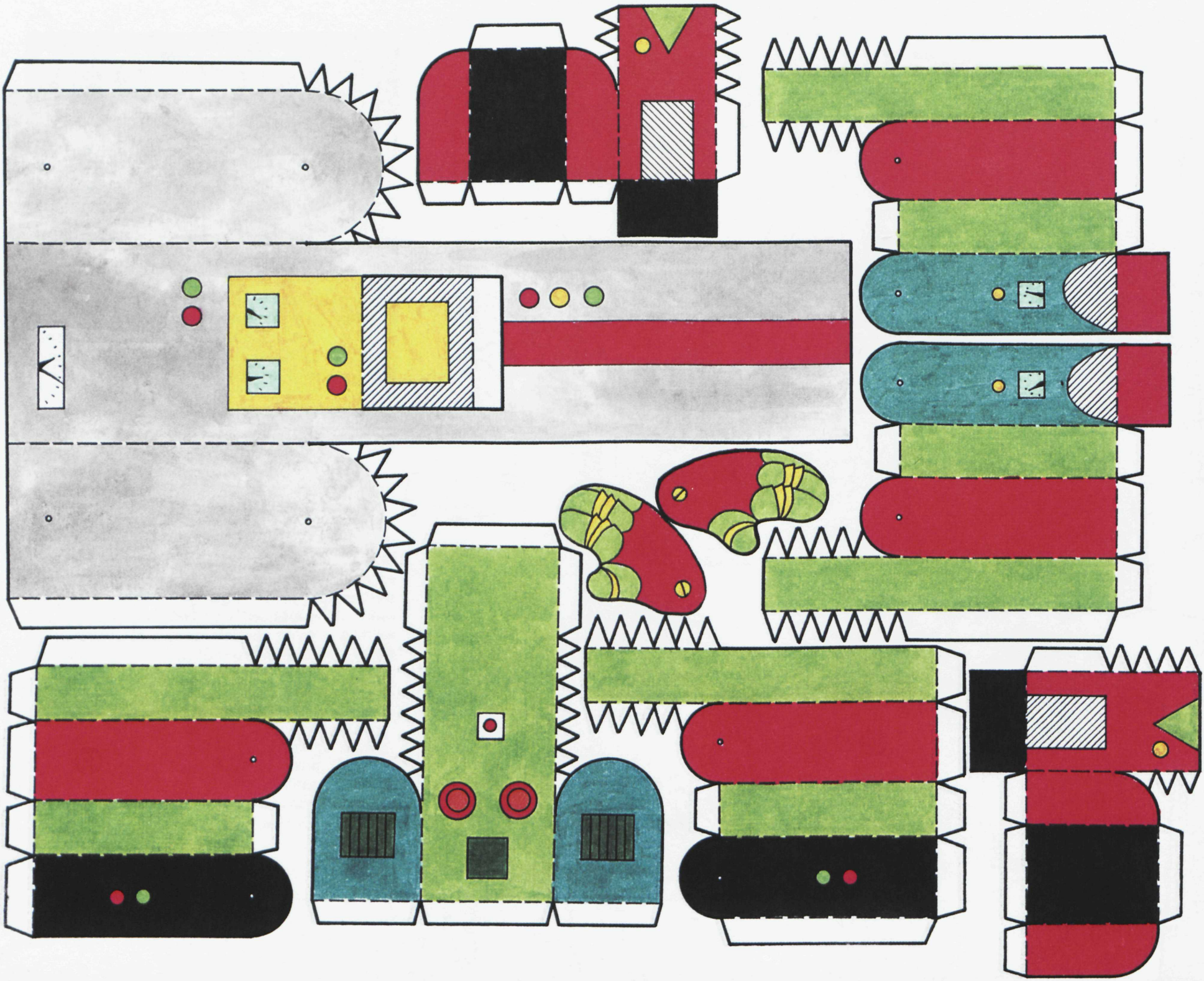
Illustreerinud PIRET MILDEBERG

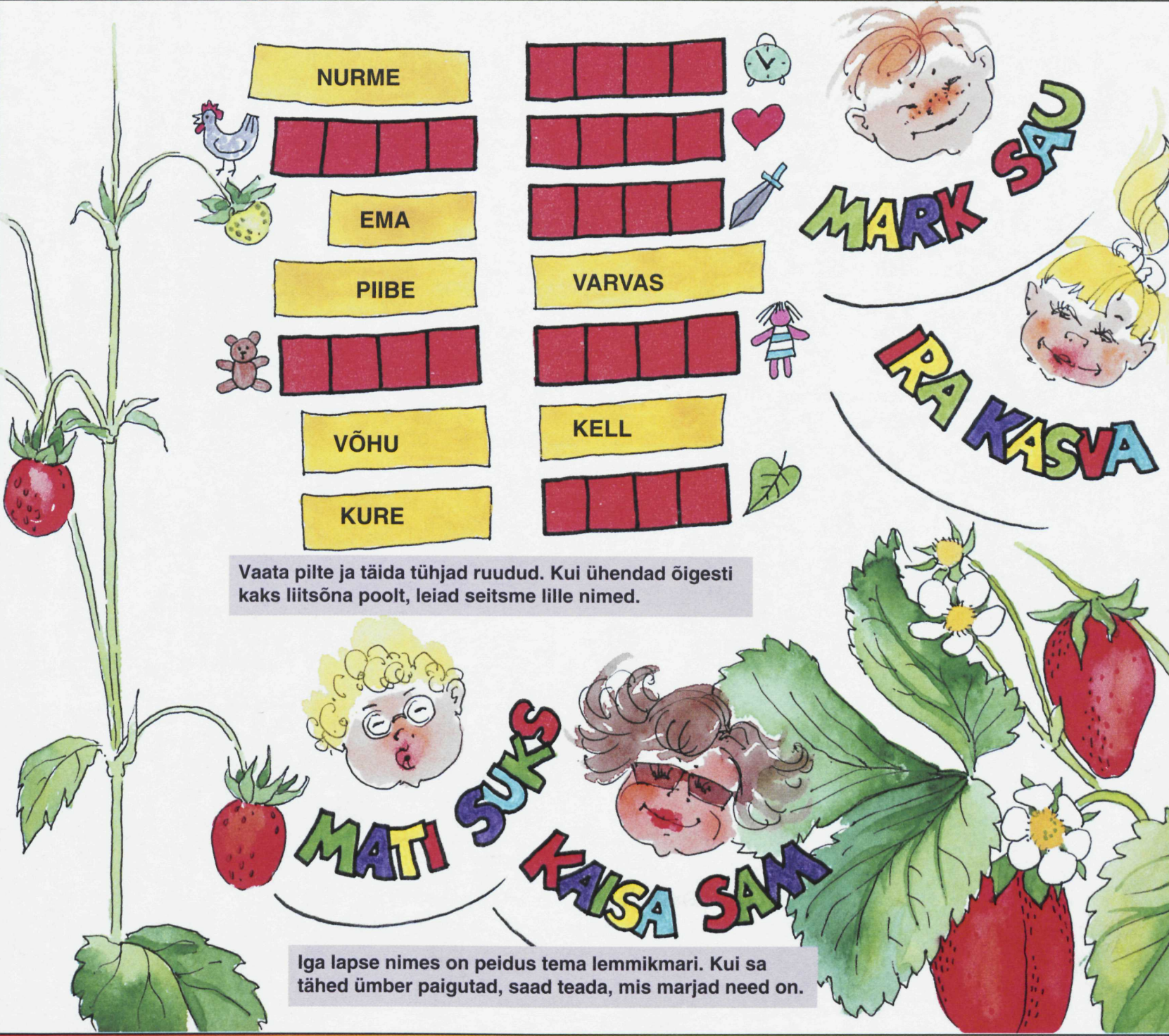

ROBOT

Lõika robot sobivalt poolelt välja (roboti keha on vaid ühepoolne). Murra ja siis liimi käed-jalad kokku. Viirutatud kohtadele käevartel liimi käelabad. Jalad liimi jalalabadele viirutatud ristkülikutele. Enne kere kokkuliimimist kinnita nõõpnõela abil käevarrad külgedele. Nõõpnõelale torka seestpoolt tõkkeks kustummi tükike. Jalad kinnita samal viisil, kuid seda saad teha siis, kui kere on kokku liimitud. Tee kere keskele kolmekandiline sisselõige mööda jämedat joont ja liimi tekkinud ruut servapidi seljaosa külge. Nii tekib õlgade vahele alus, millele saad pea liimida.

NURME

[Red letter blocks]

EMA

PIIBE

[Red letter blocks]

VÖHU

KURE

[Red letter blocks]

[Red letter blocks]

[Red letter blocks]

VARVAS

[Red letter blocks]

KELL

[Red letter blocks]

MARK SAU

IRA KASVA

Vaata pilte ja täida tühjad ruudud. Kui ühendad õigesti kaks liitsõna poolt, leiad seitsme lille nimed.

MATI SUKS

KAISA SAM

Iga lapse nimes on peidus tema lemmikmari. Kui sa tähed ümber paigutad, saad teada, mis marjad need on.

PERIOODIKA AS
Lasteajakiri
TÄHEKE
 Asutatud jaanuaris 1960
 ilmub kord kuus

Toimetuse address:
 Pärnu mnt 67a
 10134 Tallinn

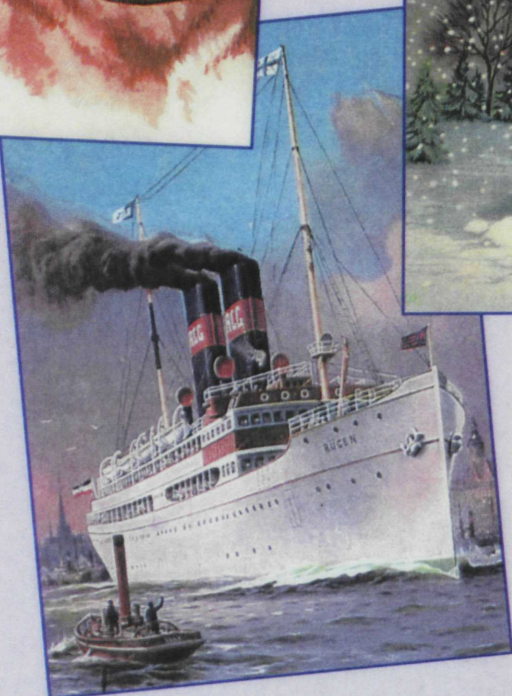
Peatoimetaja
ELJU SILD
 tel 6 463 698

Vanemtoimetaja
JAAN RANNAP
 tel 6 463 697

Kunstiline
 toimetaja
PRIIT REA
 tel 6 463 697

Printall
 Tatari 64
 10134 Tallinn

ESIKAANE
TEGI
MARE
HUNT

Saata vanematele, sõbrale või lihtsalt tuttavale postkaart on ilus ja üsna vana komme. Eesti esimesed piltpostkaardid ilmusid Tartus ja Tartu piltidega 1894. aastal, seega 106 aastat tagasi.

Postkaart – postiga saadetud lahtine kiri – teeb rõõmu nii selle saatjale kui saajale. Kaardi saatja kindlasti valib, millist kaarti saata. Ja kaardi saaja, lugenud talle saadetud sõnumit või õnnitlust, vaatab ka pilti kaardil.

Küllap tead, et postkaardid on väga erineva kujundusega. Paljud neist on tehtud kunstniku poolt, teised foto järgi, kolmandad on paljundus mõnest kuulsast kunstiteosest. Arvatavasti leiab igast kodust mõne vana postkaardi, mis kunagi on

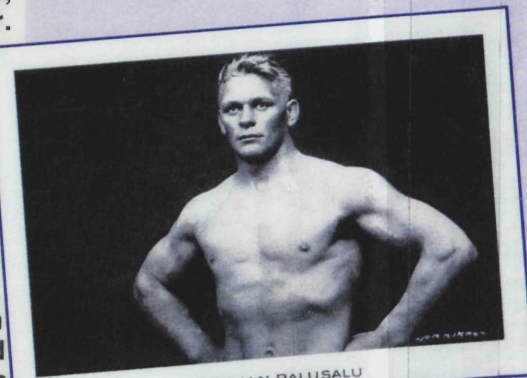

Rõõmsaid Jõuku pühi!

saadetud meie vanavanematele. Nemad ei raatsinud seda ära visata, vaid hoidsid alles. Sellist kaarti uurides märkad kohe, et selle kaardi kujundus erineb tänase kaardi kujundusest. Mõnelt vanalt jõulukaardilt näeb isegi seda, millist riietust lapsed kandsid ja millise kelguga sõitsid. Postmargile löödud templilt loeb aga välja, millal ja kust kaart saabus.

Rõõm postkaardist

Paljud inimesed koguvad postkaarte, seejuures ka mina, selle loo autor. Kuna kõike pole võimalik koguda, siis valisin välja eelkõige kaardid oma kodulinnast Tallinnast ja hiljem Hiiumaast, kus praegu elan. Veel kogun kõiki spordi ja sportlastega seotud kaarte. Pildil näed postkaarti Kristjan Palusalust. See on tehtud siis, kui ta maadluses kahekordseks olümpiavõitjaks tuli. Kogun ka vanu aprillikaarte. Need on nii lõbusad ja naljakad. Kahju, et neid praegu ei tehta ega saadeta. Aga ma ei viska ära ka teisi kaarte. Neid on võimalik vahetada sellega, kes just neid kogub.

KRISTJAN PALUSALU

Igaüks otsustab ise, milliseid kaarte tahab koguda. Ühele meeldivad linna- ja maapildid, mõni kogub postkaarte ainult teatritest või raudteejaamadest või järvedest või laevadest. Noortele meeldivad kaardid, millel on koerad, hobused, kassid, näitlejad, lauljad, autod.

Kuidas postkaarte säilitada? Kui kaarte on vähe, siis nende hoidmiseks on parim viis panna need läbi- ja paistvate lehtedega albumisse. Kuna albumid on kallid, siis soovitan kaardid panna teemade kaupa ümbrikesse, millele kirjutada teema nimetus. Ümbrikud võib aga panna ka karpi ja siis karbid riulile. Nii on kord majas ka siis, kui postkaardikogu on ületanud tuhande piiri. Mõnusat kogumist ja vaatamist!

JAAN OTSASON

Hiiumaa. H. Schlichtingi läärele 1852 a.